

ABSTRACTS

"Borderline skirmishes. A sociological exploration of the boundary between the private and the public realm" (W. Weyns)

The distinction between the private and the public realm - at first sight a simple and straightforward distinction - is in reality a very complex and dynamic cultural construction playing a prominent role in almost every society - albeit in very different ways. In this introductory essay an attempt is made at reconstructing three constellations of the private/public distinction: the premodern, modern and post-modern. These are not presented as empirical models but rather as an ideal-typical, analytical framework constructed for heuristic purposes and in such a way that most of the aspects of the private/public distinction are being mapped.

"Washing practices, cleanliness and social identity. A historical-sociological interpretation in the light of the private/public distinction" (R. Laermans, C. Meulders)

The private/public distinction and the gender distinction often go together. Domestic work has mainly been done by women. Practices like cooking, cleaning or doing the dishes are still to a great extent female tasks, even if women also have a full-time job. In this article the authors sketch the historical development of washing practices that has taken place during the last five centuries. This development is in a sense atypical. Whereas most productive functions that used to be fulfilled in the sphere of private household have been taken over by the public sphere of industrial economy, the washing practices show an opposite tendency. In premodern times washing used to be performed in public. During the 19th century washing was the object of commodification and professionalisation. After the introduction of the full automatic washing machine in the fifties, washing increasingly became a practice located in the private sphere. The authors first of all describe the evolution of the washing practices situating it on the private/public distinction. Secondly, they analyse the evolution of bourgeois' cleanliness standards in terms of the construction and maintenance of their (public) identity.

"Touchable. The public domain in Bombay" (L. Brunt)

Authors such as Sennett, Lofland and Zijderveld suggest that urban culture has a long-term tendency towards increasing monotony, impersonality, tactile sterility and emotional poverty. This essay argues that this assumed tendency should by no means be generalised. Anthropological evidence gathered during the author's stay in Bombay clearly shows that the 'linear' model of urban cultural development has no universal meaning. As the case of Bombay illustrates, not only should different models of urban cultural development be distinguished, but these models may be coexisting within one city as well.

"The Revolution Within. Communicating Authenticity" (G. Verschraegen, H. Van Hove)

In this article we discuss how 'the expressive revolution' (Parsons) influences the boundary between the private and the public sphere. First, we give a historical-sociological overview of the belief in authenticity. This belief dates back to romanticism, but was generally spread only during the post-war period. Attention is given to the 'psychological culture' that discusses individuality in terms of self-expression and self-esteem. This is described as part of the ongoing rationalisation of everyday interaction and inner life, thereby making use of research on the significance of courses that are somehow dealing with the quality of life. Next, the belief in authenticity is connected with the process of privatisation of identity. Finally, by taking the case of feminism, we indicate how expressivism leads to an erosion of the traditional concept of the public sphere.

"From tears to clenched fists. About the politicization of private emotions: the Dutroux case" (S. Walgrave, P. Stouthuysen)

A private problem of victimization has become a first order political problem. From the start the disappearance of their children was interpreted by the parents in a structural and political framework. They attributed their grievance to the incompetence of the judiciary and the police and as such defined their private problem as a collective one. An empirical analysis indicates that, once the children were found, the media took over the politico-structural interpretation, which resulted in the famous White March of 20 October 1996. This case of politicization of emotions is a recurrent phenomenon and due to cultural and structural changes in society: identification barriers have been removed, victimhood has become a strong mobilisator, guilt and responsibility questions have been rising and the media have freed themselves from political patronage. Emotions in politics is now one of the most promising research fields in political sciences."

MEDEWERKERS AAN DIT THEMANUMMER

Lodewijk Brunt doceert sociologie aan de Faculteit Politieke en Sociaal-culturele wetenschappen van de Universiteit van Amsterdam. Hij verricht voornamelijk onderzoek binnen het domein van de stadssociologie, onder meer over openbare ruimte, criminaliteit, stedelijke tijdsschema's, etniciteit, niet-westerse steden. In 1996 publiceerde hij 'Stad' (Boom).

Rudi Laermans doceert algemene en cultuursociologie aan de K.U.Leuven. Hij verricht onderzoek in het domein van de systeemtheorie, kunstsociologie en cultuurtheorie. Zopas publiceerde hij 'Communicatie zonder mensen. Een systeem-theoretische inleiding in de sociologie' (Boom).

Carine Meulders is sociologe. Zij deed onder meer onderzoek naar de waspraktijk en echtscheiding in het arrondissement Brugge tijdens de 19e eeuw. Zij is programmator in de Brusselse Beursschouwburg.

Patrick Stouthuysen is verbonden aan de vakgroep Politieke Wetenschappen van de Vrije Universiteit Brussel. Hij publiceerde onder meer over nieuwe sociale bewegingen, protestpartijen en democratiseringsprocessen.

Hildegard Van Hove is licentiaat in de sociologie. Zij is verbonden aan de K.U.Leuven, afdeling Godsdienst- en Cultuursociologie. In het kader van haar doctoraatsonderzoek bestudeert zij alternatieve zingeving. In de periode 1994-1996 was zij aspirant van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek.

Gert Verschraegen is als aspirant van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek - Vlaanderen verbonden aan de K.U.Leuven, afdeling Godsdienst- en Cultuursociologie.

Stefaan Walgrave is docent sociologie aan de Universiteit Antwerpen (UIA). Hij doet onderzoek over middenveld en beleid, verzuiling, de witte beweging, nieuwe sociale bewegingen, collectieve actie en mobilisatie.

Walter Weyns doceert sociologie aan de Universiteit Antwerpen (UFSIA) en aan de Handelshogeschool te Antwerpen. Hij publiceert over cultuursociologie en theoretische onderwerpen.

RICHTLIJNEN VOOR AUTEURS

Manuscript. In regel komen alleen originele bijdragen in de Nederlandse taal in aanmerking. De gebruikelijke lengte situeert zich idealiter tussen 6.000 en 10.000 woorden. In het manuscript dient de voorkeurspelling gevolgd. Naast deze klassieke artikels neemt het tijdschrift ook wetenschappelijke essays, onderzoeksnota's en besprekingsartikels op. De teksten dienen 'double spaced' en in vijf kopijen afgeleverd te worden.

Titelpagina. De eerste pagina van elke bijdrage bevat de titel en de naam van de auteur(s). Daarnaast wordt in ongeveer 50 woorden een korte persoonsbeschrijving per auteur gegeven met daarin volgende gegevens: naam en voornaam, geboortjaar, titel beroepsomschrijving en instelling waaraan men verbonden is.

Abstract. Van het artikel wordt in maximum 150 woorden een samenvatting gemaakt zowel in het Nederlands als in het Engels waarin naast de probleemstelling het essentiële van de inhoud wordt weergegeven. Deze abstracts verschijnen o.m. in Sociological Abstracts.

Paragrafen. De paragrafen worden genummerd volgens het decimale stelsel. Hoofdparagrafen krijgen de nummers 1, resp. 2 enz.; subparagrafen krijgen de nummers 1.1., resp. 2.1., 2.2., enz.

Tabellen en grafieken. Deze dienen apart en opeenvolgend te worden genummerd. Alle tabellen en grafieken behoren een titel te dragen.

Voetnoten. Worden aan het einde van het artikel vermeld in de volgorde waarin ze in de tekst voorkomen. In de tekst zelf worden ze aangegeven door een Arabisch cijfer tussen haakjes.

Literatuurverwijzingen, of de zgn. bibliografische voetnoten, worden in de tekst aangeduid door tussen haakjes de naam van de auteur (vanaf drie auteurs enkel de eerste naam gevolgd door 'e.a.'), jaartal van de publicatie en de bladzijde(n) te vermelden; bv. ... (Janssens & Peeters, 1982c: 17-20). Na de voetnoten wordt in een bibliografie de volledige literatuurverwijzing gegeven.

In de bibliografie gelden volgende verwijzingen. De onderstaande voorbeelden betreffen achtereenvolgens een tijdschriftartikel, een boek en een verzamelwerk.

JANSSENS, M.B.F.A., C. PEETERS & D. DIERICKX (1982), 'Relevantie van de sociologie voor de maatschappij', *Sociologie en Maatschappij*, 13(3): 326-342.

JANSSENS, M.B.F.A., C. PEETERS & D. DIERICKX (1982), *Sociologie in de Maatschappij*. Antwerpen: Het Vlaamse Boek.

JANSSENS, M.B.F.A., C. PEETERS & D. DIERICKX (1982), 'Relevantie van de sociologie voor de maatschappij', pp. 5-22 in: SELS, R., U. MOLENAAR & E. VANDERSTRAETEN (eds.), *Sociologie en Maatschappij*. Antwerpen: Het Vlaamse Boek.

De namen van de auteurs worden weergegeven in klein kapitaal.

Indien een recente uitgave van een werk wordt gebruikt dat meermaals werd gepubliceerd, wordt achter de naam van de auteur het jaartal van de eerste uitgave eerst gegeven en het jaartal van de gebruikte uitgave tussen haakjes erachter geplaatst, bijvoorbeeld: WEBER, M. (1921 (1976)), *Wirtschaft und Gesellschaft*, enz.

Met de steun van het Ministerie
van de Vlaamse Gemeenschap
en van de Universitaire Stichting
van België

Negentiende jaargang

tijdschrift
voor
sociologie

nr. 3 – 1998